

Publicerad 2019-05-08 21:32 av Max Poisé

JB

tårar (för mig)

Sommaren är bara evig för de lyckliga.

Flytt genom skog,
sett sentimman som krystat hade ett budskap
och det dödade mig cell för cell.
Så många kvällar som förvandlats till sol
som inte kunde värma,
inte heller ge ljus.

Låt piskan slå sina rapp,
förvandla min konstgjorda glädje till tragedi
och kom ihåg

Inga tårar för mig.

Har redan rannsakats från benmärg till hud
och sett hur jag slukats av en kraft som inte går att styra.
Skogen tar aldrig slut,
dimman skingrar sig inte på morgonen och jag fortsätter
mot ännu en ny kurs.
Kanske jag kan få nya blickar,
eller få en timma av nostalgi och längta efter
ännu fler ord som förvandlar mitt allt bara för en sekund.

Men skulden är min sanna fiende
och den förgör när lyckan ger små doser av existens.

Du stängde din dörr
och gick din väg.
Du sa ord som fortfarande lever i själsavgrunden

Inga tårar för mig.

Sommaren är bara evig för de lyckliga.

Det fräter genom ljuslyktor och dess avmattade ljus.
Inom växer förändringens vilja men också motståndets förbannade
rädsla att födas på nytt.

Har sett så mycket grå betong att inte ens mörkret kan mäta
med sin ovilja att lysa på min väg.

Det kanske låter tragiskt, destruktivt och förfärligt,
men jag har redan insett mina misstag,
hört mina klagan intill vinflaskor som önskade sig en bättre värld.
Mitt bagage är inte min historia,
inte heller mina lögnar som speds över oskuldens rättfärdigande
och fick mig att inse,
sommarens evighet, för få utvalda

Det är rädslan att stå inför samma val och inse
att jag gör samma misstag igen.

När sedan månen inte längre syns
och alla dofter förtvinar under samma budskap
som en sann och stolt martyr kan nämna,
då är det fullbordat.

Sommaren är bara evig för de lyckliga

Inga tårar för mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Pois  med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten